

Od 1990 roku odbywa się w Warszawie Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im. Witolda Lutosławskiego, organizowany przez Filharmonię Narodową. 7 grudnia 2012 roku Sejm RP przyjął uchwałę ogłaszającą rok 2013 Rokiem Witolda Lutosławskiego: "W setną rocznicę urodzin kompozytora Witolda Lutosławskiego Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanawia oddać hołd jednemu z najwybitniejszych twórców naszych czasów, który na trwałe wpisał się do dwudziestowiecznej muzyki polskiej i światowej". Lutosławski pozostawił po sobie ponad 20 utworów orkiestrowych, blisko 10 na instrument solo i orkiestrę, ponad 12 utworów kameralnych oraz ponad 60 piosenek i utworów wokalnych.

*Podczas dzisiejszego koncertu usłyszymy:
(program i kolejność wykonywanych utworów może ulec zmianie)*

1. E. Grieg – *Sonata na skrzypce i fortepian nr 1*
2. F. Poulenc – *Sonata na klarnet i fortepian*
3. W. Lutosławski – *Preludia taneczne*

Na kolejne nasze spotkanie zapraszamy Państwa 25 kwietnia br. Będzie to recital wiolonczelowy *Katarzyny Polonek*. Zapraszamy również na naszą stronę internetową <http://www.towarzystwo-szeligowskiego.pl>.

Towarzystwo im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu

Koncert objęty jest patronatem medialnym:

Współpraca redakcyjna:

zaprasza na koncert

nauczycieli POSM

*Aula Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I st. nr 2
w Poznaniu*

4.04.2016, godz. 18⁰⁰

Szanowni Państwo, Drodzy Melomani!

Po raz kolejny, tym razem już wiosennie, witamy na kolejnym koncercie organizowanym przez Towarzystwo im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu. Usłyszymy nauczycieli Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I st. nr 2 – **Łukasza Nazarczuka** (skrzypce), **Marcina Piekuta** (klarnet), **Katarzynę Sikorską-Wrembel** (fortepian) i **Jacka Fokta** (fortepian). Zgodnie z tradycją naszych koncertów, w atmosferę naszego spotkania wprowadzą nas uczniowie szkoły.

Podczas dzisiejszego spotkania usłyszymy utwory E. Griega, F. Poulenca i W. Lutosławskiego. **Edward Grieg** (1843-1907) to norweski pianista i kompozytor pochodzenia szkockiego. Studia muzyczne rozpoczął w Lipsku w wieku 12 lat. Założył towarzystwo Euterpe, promujące ówczesną muzykę skandynawską z naciskiem na duński romantyzm. W 1866 roku przeprowadził się do Christianii (obecne Oslo), gdzie pracował jako dyrygent. W 1868 skomponował pierwsze ze swoich najbardziej znanych dzieł - Koncert fortepianowy a-moll op. 16. W latach 1874-1875, na prośbę Henryka Ibsena, napisał muzykę do jego dramatu Peer Gynt. Dwie suity napisane do tego dzieła są do dziś uważane za największe jego osiągnięcie. Suita „Peer Gynt” zawierała m.in. takie utwory jak: „Poranek”, „Śmierć Azy”, „Taniec Anitry” czy słynne „W grocie Króla Gór”, II suita Peer Gynt m.in. „Pieśń Solwejgi”. Podstawą wielu jego utworów były skandynawskie dzieła literackie – sagi, poezja ludowa, legendy czy nordycka ballada. Wprowadził do muzyki klasycznej elementy muzycznego folkloru skandynawskiego. Komponował zarówno utwory liryczne i minimalistyczne (bliższe impresjonizmowi), jak i takie z bogatym akompaniamentem, rozbudowaną harmoniką oraz niebывалą zgodnością melodii z tekstem, zarówno w akcentach, jak i frazowaniu. Do dziś pozostaje klasykiem europejskiej muzyki poważnej.

Francis Poulenc (1899-1963) to francuski kompozytor i pianista, który dorastał na muzyce Debussy'ego, Ravela i Strawińskiego. Interesował się poezją francuskich symbolistów. Jego pierwsze kompozycje pochodzą z czasów służby wojsko-

wej (1919-1921). W 1920 roku, wspólnie z D. Milhaud'em, A. Honegger'em, P. Auric'iem, L. Durey'em i G. Tailleferre'm założył nieformalny związek francuskich kompozytorów – Grupa Sześciu (Les Six). Jednym z głównych celów jego działania było dążenie do uzyskania prostoty w zakresie kompozycji i architektury dzieła muzycznego. Chodziło o to, aby każdy wielki utwór był dostępny i zrozumiały dla jak najszerzego grona odbiorców. Poulenc nawiązał również wiele kontaktów z europejskim środowiskiem muzycznym, m. in. z A. Schoenbergiem, B. Bartókiem czy W. Landowską. Komponował na zamówienie S. Diagilewa (balet „Les biches”). W połowie lat 30 w jego twórczości pojawiła się zmiana stylistyczna i zaczęły powstawać pierwsze kompozycje religijne. Po zakończeniu II wojny światowej wiele podróżował i koncertował w Europie i USA. Premiera jego opery „Dialogi karmelitanek” odbyła się w 1956 roku. Dwa lata później zakończył pracę nad tragedią kameralną „Głos ludzki”. W ostatnich latach swojego życia wiele podróżował po USA, gdzie wydał swoją książkę o innym kompozytorze francuskim, E. Chabrierze.

Witold Lutosławski (1913-1994) to polski dyrygent i kompozytor. Naukę gry na fortepianie rozpoczął w wieku 6 lat u H. Hoffman, J. Śmidowicza i A. Taubego. Pobierał również lekcje gry na skrzypcach u L. Kmitowej. Uczęszczał także na prywatne lekcje teorii i kompozycji do W. Maliszewskiego. To właśnie pod jego kierunkiem Lutosławski skomponował w 1930 roku swój pierwszy utwór – „Taniec Chimery”. Od 1932 roku kontynuował naukę w Konserwatorium Warszawskim na studiach kompozytorskich. Uczył się również grać u J. Lefeldta. Dyplom kompozytora uzyskał w 1937 roku za utwór „Requiem”. Lutosławski za swój debiut kompozytorski uznał jednak prawykonanie w 1938 roku „Wariacji symfonicznych”, pisanych w latach 1936-38. Po wojnie Lutosławski zaangażował się w organizację Związku Kompozytorów Polskich. Był z nim czynnie związany do końca swojego życia. Współtworzył Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”. Otrzymał wiele nagród i odznaczeń – zarówno w Polsce, jak i za granicą. W 1994 nadano Lutosławskiemu najwyższe polskie odznaczenie: Order Orła Białego. To najwybitniejszy - obok F. Chopina i K. Szymanowskiego - kompozytor polski wszystkich czasów. Mówi się o nim, że jest klasykiem muzyki XX wieku.

